

זָקַק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר
תרפו
זָקַק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יְצֵא לְאוּר עָי הוּצָאת "נִצְחָתִי וְנִצְחָח" שְׁעֵי יֹשִׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם י"א חֲטָוִן (הילולת רחל אמנו ע"ה):

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן הַיּוֹמִי:

ט וְזֶה שֶׁאָמַר רַבָּה בַּר בַּר-חֲנָה: אָמַר לִי הָהוּא טִיטָא: תָּא
וְאַחֵי לָךְ הֵיכִי דְנִשְׁקִי אַרְעָא וְרַקִּיעַ בְּהַדְרִי. אַזְלִי
וְחִזְאִי, דְעָבִיד כְּוִי כְּוִי. שְׁקֵלִית לְסִלְתָּאִי וְאַנְחָתִיהָ בְּכּוּתָא
דְרַקִּיעָא. בְּהַדְרִי דְמַצְלִינָא בְעוּתָא, וְלֹא אֶשְׁכְּחִיתָהּ. אָמַרִי:
אֵיכָא גְנָבִי חָכָא. אָמַר לִי: גְלַגְלָא דְרַקִּיעַ הוּא דְהַדְרַ. נְטַר עַד
לְמַחַר כִּי הִשְׁתָּא, וּמִשְׁכַּח לָהּ.

רַבְצ"ס:

היכא דנשקי ארעא ורקיעא - מקום גבוה היה שם, שנושקים יחד זה לזה. ולא הינו סוף העולם, דהא מהלך העולם ת"ק שנה הוי, וארץ ישראל אמצעיתו של העולם היא, דכתיב: ישיבי על טבור הארץ, והינו מקומו של רבה בר חנה. סלתאי - סל לחם שלי. דהדר - חוזר, בדאמרינן בפסחים: גלגל חוזר ומזלות קבועים.

דנשקי ארעא ורקיעא - זה בחינת שלום בעצמיו. ארעא - זה בחינת גוף, רקיעא - זה בחינת נשמה, כמו שכתוב (תהלים נ): "יקרא אל השמים מעל" - זה הנשמה, ואל הארץ" - זה הגוף (סנהדרין צא:). וכשיש ביניהם שלום, על-ידי זה עבידי כוי - על-ידי זה נעשה תפלה, כנ"ל, בבחינת (דניאל ו): "וכיון פתיחן לה בעליתה".

ושקלית לסלתאי ואנחתיה בכותא דרקיע. סלתא - זה פרנסה, כמו 'מי שיש לו פת בסלו' (יומא עד:), הינו שלא רצה לעסק בשום עסק מעסקי עולם הזה, רק בשביל נשמתו. גם כל תפלותיו לא היו אלא בשביל לקשר נשמתו; אפלו

אלו תפלות המפרשים בתפלה שהם לצרף הגוף, כגון "רפאינו" ו"ברך עלינו" ושאר צרכי הגוף, לא היה פונתו של רבה בר בר-חנה בשביל גופו, אלא בשביל נשמתו, שהיה מכין לפרנסת נשמתו ולרפואתה. וזה: **ושקלית לסלתי ואנחתי בכותא דרקייע** - ששקל לתפלה שהוא לצרף הגוף, ואנחה בתפלה, הכל לצרף נשמתו, כי ממילא כשנתקן שם ברוחניות, נתקן גם בגשמיות.

ועד דמצלינא בעותי, לא אשכחה - הינו אחר-כך לא מצא כדי פרנסתו, אף-על-פי שתקן ברוחניות, אף-על-פי-כן לא נמשך לו שפע בגשמיות. אמר: **איכא גנבא חבא, שגונבים השפע שלי**. השיב לו: **גלגלא דרקייעא דהדרא** - הינו גלגולין דנשמתין, היא הגורמת שאין לצדיק כדי פרנסתו, כמו שכתוב גבי רבי פדת (תענית כה): **'אי בעית דאחרוב עלמא, ואפשר דאיברית בשעתא דמזונא'** (עיין תיקון ס"ט ד"ק ע"ב):

וזה (בראשית ו): **"קנים תעשה לתבה"** - איתא במדרש (בראשית רבה לא): **'מה קנים מטהרין את המצרע, אף תבתך מטהרתך'**. 'המצרע' - זה נרנן מפריד אלוף (משלי טז), ומפריד בין איש ואשתו, ועל-ידי-זה: **בדד ישב** (ערכין טז); **וקנים מטהרים אותו, אף תבתך, הינו תבת התפלה, מתקנין את המחלקת ועושה שלום הכללי, שלום כל העולמות**. וזה שמסימין התפלה בשלום:

י וזה פרוש: תקעו - לשון שלום, כמו שכתוב (ישעיהו כב): **"ותקעתיו יתד במקום נאמן"**. **בחדש שופר** - בהתפאות חדש, הינו התעלות כבודו על-ידי התקרבות הגרים או בעלי-תשובה. **בכסא** - זה בחינת יראה, שהוא שרש הכבוד;

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תּרַפַּח - אָמַר מִוֹהַרְנֵי"ת זִצְיָ"ל "עָדָּה לַעֲנֵי מַקּוֹה שִׁדְּךָ לַעֲהֵד מִסְפְּרֵי רַבְּנֵי יְהוּדָה תִּיקוֹן לְכַל" -
זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר ע"י הוֹצָאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָּח" שֶׁע"י יִשִּׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת

וְכֵסֵּא - לְשׁוֹן הַתְּכֵסִיָּא, שְׁזֵה בְּחִינַת: דְּבַר הַמָּסוֹר לֵלֵב נְאֻמָּר בּוֹ וַיִּרְאֵת מֵאַלְקִיָּד, שְׁזֵה הַדְּבָר מְכַסֶּה מֵעֵין כּל.

לְיוֹם - זֶה בְּחִינַת שְׁלוֹם בֵּית, כִּי יוֹם הוּא בְּחִינַת אֹזֶר, כְּמוֹ שְׂכֵת־טוֹב (בְּרֵאשִׁית א): "וַיִּקְרָא אֱלֹקִים לְאֹזֶר יוֹם", וְאֹזֶר הוּא שְׁלוֹם בֵּית, כְּמוֹ שְׂאֻמְרוֹ חֲכָמֵינוּ ז"ל (שְׁבַת כג:): 'נִרְ-שְׁבַת קוֹדֶם לְקִדּוּשׁ הַיּוֹם, כִּי שְׁלוֹם בֵּית קוֹדֶם. חֲגִנּוּ - זֶה בְּחִינַת תְּפִלָּה, עֲבוּדָה, כְּמוֹ שְׂאֻמְרוֹ חֲכָמֵינוּ, זְכָרוֹנָם לְבִרְכָּה (פְּסָחִים קיח): 'לָמָּה נִסְמְכָה פְּרִשֶׁת עֲכוּ"ם לְמוֹעֲדִים? לֹאמַר, כָּל הַמְּבִיָּה אֶת הַמוֹעֲדוֹת כְּאִלּוֹ עוֹבֵד עֲבוּדַת אֱלִילִים'. נִמְצָא שְׁמִירַת הַמוֹעֵד זֶה בְּחִינַת עֲבוּדָה תְּמָה וְאִין עֲבוּדָה אֶלָּא תְּפִלָּה' (ספרי פ' קב:): וְעַל-יְדֵי תְּפִלָּה יָבוֹא לְשְׁלוֹם הַכְּלָלִי כַּנ"ל.

נִמְצָא מִי שְׁרוּצָה לְהַמְשִׁיךְ שְׁלוֹם הַכְּלָלִי, צָרִיךְ לְהַעֲלוֹת הַכְּבוֹד לְשָׂרְשׁוֹ הֵינּוּ לִירְאָה, וְעַל-יְדֵי הִירְאָה הוּא זוֹכֵה לְשְׁלוֹם-בֵּית, וְעַל-יְדֵי שְׁלוֹם-בֵּית הוּא זוֹכֵה לְתְּפִלָּה, וְעַל-יְדֵי תְּפִלָּה הוּא זוֹכֵה לְשְׁלוֹם הַכְּלָלִי:

יֵא זֹאת הַתּוֹרָה שִׁיךְ עַל פְּסוּקִים אֵלּוּ (תְּהִלִּים קמ"ה): "טוֹב ה' לְכֹל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו" וְכוּ'. "טוֹב ה' לְכֹל" - זֶה בְּחִינַת תְּפִלָּה, שְׂמֵאֲמִין בַּה', שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא טוֹב לְכֹל - הֵן לְרַפּוּאָה, הֵן לְפִרְנָסָה, הֵן לְכָל הַדְּבָרִים. כְּשֵׂמֵאֲמִין כָּךְ, בּוֹדֵאֵי יְהִיָּה עֵקֶר הַשְׁתַּדְּלוּתוֹ בְּתֵר קֶדְשׁ-בְּרִיךְ-הוּא, וְלֹא יִרְדֹּף אַחַר תְּחִבּוּלוֹת רַבּוֹת;

כִּי מִי שֶׁאִין מֵאֲמִין בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, צָרִיךְ לְהַשְׁתַּדֵּל אַחַר תְּחִבּוּלוֹת רַבּוֹת. לְמַשָּׁל, כְּשֶׁצָּרִיךְ לְרַפּוּאָה - צָרִיךְ לְהַשְׁתַּדֵּל אַחַר עֲשָׂבִים רַבִּים, וְלִפְעָמִים אֵלּוּ עֲשָׂבִים הַצָּרִיכִים לוֹ אֵינָם בְּנִמְצָא בְּמִדְיָנָתוֹ, וְהָעֲשָׂבִים הַנִּמְצָאִים אֵינָם טוֹבִים לְמַכְתּוֹ. אֲבָל

הקדוש-ברוך-הוא טוב לכל המכות לרפאותם, והוא בנמצא תמיד, כמו שכתוב (דברים ד): "מי כה' אלקינו בכל קראנו אליו". ועל-ידי התפלה זוכה לשלום הכללי. וזה: "ורחמיו על כל מעשיו" – הינו שרחמי השם יתברך יתמשך על כל הברואים, וכל הברואים ירחמו אחד על חברו (עיין ב"ר פר' לג) ויהיה שלום ביניהם, כמו שכתוב (ישעיהו י"א): "וגר זאב עם כבש ונמר עם גדי וכו', לא ירעו ולא ישחיתו", כי יהיה שלום ביניהם. וזה: "ורחמיו על כל מעשיו", כמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (שבת קנא:): 'כל המרחם על הבריות, מרחמין עליו מן השמים', כמו שכתוב: "ונתן לה רחמים ורחמך". ואחר-כך מפרש הפסוק איך יזכה לתפלה, על-ידי שלום-בית יהא שלום בעצמיו, בין גופו ונפשו כנ"ל. וזה: "יודוך כל מעשיך" – 'מעשיך' – זה בחינת עשייה, בחינת גוף; "וחסידיך יברכוכה" – 'חסידיך', זה בחינת נפש, כמו שכתוב (משלי י"א): "גמל נפשו איש חסד".

ואחר-כך מפרש הפסוק, איך יזכה לשלום-בית – על-ידי שייעלה כבוד השם יתברך לשרש היראה, הנקראים גבורות. וזהו: "כבוד מלכותך יאמרו" – שיתגלה כבודו ויתעלה לשרשו; וזהו: "וגבורתך ידברו" – 'וגבורה' זה בחינת יראה, כמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (ברכות נט:): "ואלקים עשה שייראו מלפניו" – 'אלו רעמים', וכתוב (איוב כ"ו): "ורעם גבורותיו מי יתבונן": (מסימן יב עד כאן – לשונו, זכרוננו לברכה)

סדר קצור לקוטי מוהר"ן הי"א:

יג כל אדם יראה לזכות בשלמות לבחינת שלום בעצמיו דהינו שיהיה שלום אמתו בין גופו ונפשו. ואז בודאי לא ירצה לעסק בשום עסק מעסקי עולם הזה רק בשביל נשמתו וגם כל תפלותיו

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תלמוד בבלי סנהדרין פרק ט"ז הלכה ט"ז
זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

לֹא יְהִי אֱלֹהִים בְּשָׁבִיל לְקִשְׁרֵי נִשְׁמָתוֹ. וְאַפְלוּ אֱלֹהֵי הַתְּפִלוֹת
הַמְּפָרְשִׁים בַּתְּפִלָּה שֶׁהֵם לְצַרְךָ הַגּוֹף, כְּגוֹן רְפָאנוּ וּבִרְךָ עָלֵינוּ
וְשָׂאֵר צָרְכֵי הַגּוֹף לֹא תִהְיֶה כּוֹנְנָתוֹ בְּשָׁבִיל גּוֹפוֹ אֱלֹהִים לְפָרְנָסַת
נִשְׁמָתוֹ וְרַפּוּאָתוֹ. כִּי בְּאַמֶּת כְּשֶׁנִּתְּקַן בְּרוּחַ נְיֻוֹת מִמִּילָא נִתְּתִקַּן
גַּם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּמִשְׁפִּיעַ לוֹ הַשֵּׁם יִתְּבַרְךָ כָּל צָרְכֵינוּ בְּרוּחַ וּבְשִׁפְע
גְּדוֹל. אֲבָל כּוֹנְנָתוֹ לֹא תִהְיֶה רַק בְּשָׁבִיל נִשְׁמָתוֹ:

יָד מַה שָּׂאנוּ רוֹאִים לְפַעֲמִים שֵׁשׁ צְדִיקִים שֶׁבּוֹדֵאֵי תִקְנוּ הַכֹּל
בְּשִׁלְמוֹת בְּרוּחַ נְיֻוֹת וְאַף־עַל־פִּי־כֵן אֵין לָהֶם שִׁפְע גִּשְׁמִיּוֹת זֶה
נִמְשָׁךְ רַק מִצַּד גְּלִגּוּלִים דְּנִשְׁמָתִין כַּמּוּבָן בַּזֶּהַר הַקָּדוֹשׁ (ח"ג רי"ו
ע"ב וְתִקּוּנֵי זֶהַר ס"ט):

טו תְּבוֹת הַתְּפִלָּה מִתְקַנֵּין אֶת הַמְּחַלְקֵת וְעוֹשִׂין שְׁלוֹם הַכֹּלְלִי
שְׁלוֹם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת:

טז צָרִיךְ לְהִרְגִיל אֶת עַצְמוֹ לְהַתְּפַלֵּל עַל כָּל מַה שֶׁחָסֵר לוֹ הֵן
פְּרָנְסָה אוֹ בָּנִים אוֹ כְּשֵׁישׁ לוֹ חוֹלָה חָם וְשְׁלוֹם בְּבֵיתוֹ וְצָרִיךְ
רַפּוּאָה וְכוּ' עַל כָּל־מַה שֶׁתִּהְיֶה עִקְרָא עֲצָתוֹ רַק לְהַתְּפַלֵּל לְהַשֵּׁם יִתְּבַרְךָ,
וַיֵּאמֶר בְּהַשֵּׁם יִתְּבַרְךָ שֶׁהַקָּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא טוֹב לְכָל הֵן לְרַפּוּאָה
הֵן לְפָרְנָסָה הֵן לְכָל הַדְּבָרִים. וַיְהִי עִקְרָא הַשְׁתַּדְּלוּתוֹ בְּתַר קְדֻשָּׁא
בְּרִיךְ הוּא וְלֹא יִרְדֹף אַחַר תַּחֲבוּלוֹת רַבּוֹת, כִּי רַבָּם אֵינָם מוֹעִילִים
כָּלֹם וּמְעַט דְּמְעַט הַמוֹעִילִים אֵינּוּ יוֹדְעֵי מַהֶם וְאֵינּוּ יְכוּלִים לְמַצָּאם.
אֲבָל לְקָרָא לְהַקָּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא זֶה טוֹב וּמוֹעִיל לְכָל דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם
וְזֶה יְכוּל לְמַצָּא תְּמִיד כִּי הוּא יִתְּבַרְךָ בְּנִמְצָא תְּמִיד:

יז טוֹב מְאֹד לְאָדָם כְּשֵׁאֵינּוּ סוֹמֵךְ עַל שׁוֹם דְּבָר כִּי אִם עַל הַשֵּׁם
יִתְּבַרְךָ לְבַד. כִּי כְּשֵׁאֵינּוּ סוֹמֵךְ עַל הַשֵּׁם יִתְּבַרְךָ צָרִיךְ לְהַשְׁתַּדֵּל
אַחַר תַּחֲבוּלוֹת רַבּוֹת. לְמַשָּׁל כְּשֶׁצָּרִיךְ לְרַפּוּאָה צָרִיךְ לְהַשְׁתַּדֵּל
אַחַר עֲשָׂבִים רַבִּים וְלְפַעֲמִים אֱלֹהֵי הָעֲשָׂבִים הַצָּרִיכִים לוֹ אֵינָם

בַּנְּמֻצָּא בְּמִדְיַנְתּוֹ וְהַעֲשִׂיבִים הַנְּמֻצָּאִים אֵינָם טוֹבִים לְמַכְתּוֹ. אֲבָל
 הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא טוֹב לְכָל הַמְּכֹת לְרַפְּאוֹתָם, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב: "טוֹב
 הַשֵּׁם לְכָל" (תְּהִלִּים קמ"ה ט) וְהוּא בַּנְּמֻצָּא תָּמִיד לְכָל אָדָם, כְּמוֹ
 שְׁכַת־טוֹב: "כֹּה' אֶלְקִינוּ בְּכָל קְרָאֵנוּ אֱלֹהֵינוּ" (דְּבָרִים ד' ז). [וְעַיִן מִדְרָשׁ
 רַבָּה פָּרָשַׁת וְאֶת־חֲנַן בְּפָסוּק: "כִּי מִי גוֹי גָּדוֹל" וְכוּ'] וְעַיִן בִּירוּשְׁלָמִי
 בְּרָכוֹת פֶּרֶק הַרְּוָאָה אָמַר רַב עֲנַן וְכוּ'. [וְעַל כֵּן כְּשֵׁישׁ לוֹ חוֹלָה חָם
 וְשָׁלוֹם צָרִיךְ שְׁתֵּהֵיָה כָּל סְמִיכְתּוֹ עַל תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים, וְזֶה יוֹכֵל
 לְמַצָּא תָּמִיד וְיִזְעִיל לוֹ בְּוִדְאֵי כַּנ"ל. אֲבָל לְקַבֵּל רְפוּאָה עַל־יְדֵי
 רְפוּאֹת הָרוֹפְאִים זֶה צָרִיךְ לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ מְאֹד מְאֹד שְׁיִוְכַל לְמַצָּא
 רוֹפֵא עִם רְפוּאֹת שְׁיִוְכַל לְרַפְּאוֹתָו. וּבְאַמַּת אֵינּוּ בַּנְּמֻצָּא כָּלֵל
 עַל־פִּי רַב כִּי הָרוֹפְאִים מְזִיקִים יוֹתֵר מִמָּה שְׁמוֹעִילִים לְעֵתִים
 רְחוֹקוֹת [וְעַיִן פְּסָחִים קי"ג ע"א אָמַר לֵה רַב לְחֵיא בְּרָה לֹא תִשְׁתִּי
 סְמָא פִּירֵשׁ רִש"י שְׁלֹא לְהִיזֵת רָגִיל לְשִׁתּוֹת סְמָמְנִים כְּדֹאֲמַר לְעִיל
 (מ"ב ע"ב) כְּלָהוּ שְׁקִינִי דְמַעְלֵי לְהֵאִי קָשָׁה לְהֵאִי, וּפִירֵשׁ רִש"י שְׁם
 כָּל דְּמַעְלֵי לְחָלִי זֶה קָשָׁה לְזֶה וְכוּ']:

סֵדֶר חֲשִׁי מִוִּתְרֵי הַיּוֹמִי:

פג (ג) מַה שְׁסִפֵּר תְּחִלַּת קֵיץ תַּקֵּם"ד עָנָה וְאָמַר אֲסִפֵּר לָכֶם מַה
 שְׁרָאִיתִי וְתִסְפְּרוּ לְבָנֵיכֶם.
 אֶחָד הָיָה שׁוֹכֵב עַל הָאָרֶץ וְסָבִיבוּ הָיוּ יוֹשְׁבִים עַגּוּל וְסָבִיב הָעַגּוּל
 עוֹד עַגּוּל וְסָבִיב הָעַגּוּל עוֹד עַגּוּל, וְכֵן עוֹד כַּמָּה עַגּוּלִים, וְסָבִיבֶם
 הָיוּ יוֹשְׁבִים עוֹד כַּמָּה אֲנָשִׁים בְּלֵי סֵדֶר. וְאוֹתוֹ שְׁתֵּהֵיָה יוֹשֵׁב בְּאַמְצַע
 (כְּלוּמַר שְׁתֵּהֵיָה יוֹשֵׁב מִטָּה עַל צְדוֹ) הָיָה עוֹשֶׂה בְּשִׁפְתָיו וְכָלֶם סָבִיבוּ הָיוּ
 עוֹשִׂים בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם אַחֲרָיו.
 וְאַחֲרֵי־כֵן רָאִיתִי וְהִנֵּה אֵינְנוּ (אוֹתוֹ הָאֲמַצְעִי) וְכָלֶם הָיוּ שׁוֹבִים סָבִיבוּ
 הַפְּסִיקוּ לַעֲשׂוֹת בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם, וְשָׁאַלְתִּי מַה זֶה. הַשִּׁיבוּ לִי

שְׁנַת־קָרָר וְנִגְוֵעַ וּפְסִיּוֹן מִלְדָּבָר.

וְאַחֲר־כֵּן הִתְחִילוּ כָּל־מִלֵּךְ לְרוּץ וְרָצָתִי אַחֲרֵיהֶם. וְרָאִיתִי שְׁנֵי פְּאֵל־אֲצִיּוֹן [אַרְמוֹנוֹת] הֵינּוּ בְּנִינִים נָאִים יָפִים מְאֹד, וְשֵׁם הָיוּ יוֹשְׁבִים שְׁנֵי שְׁרָרוֹת וְהֵם רָצוּ לְשֵׁם לְהַשְׁרָרוֹת וְהִתְחִילוּ לְטַעַן עִמָּהֶם לְמָה הִתְעִים אוֹתָנוּ, וְרָצוּ לְהִרְגָם, וּבְרַחוּ הַשְׁרָרוֹת לְחוּץ. וְרָאִיתִים וְהוּטַב בְּעֵינַי מְאֹד מֵהוֹת שְׁלָהֶם. וְרָצָתִי אַחֲרֵיהֶם. וְרָאִיתִי מִרְחוֹק אֶהֱלֵ יָפֵה. וְצָעֲקוּ מִשֵּׁם לְהַשְׁרָרוֹת חֲזְרוּ לְאַחֲרֵיכֶם, וּבִקְשֶׁתֶם כָּל הַזְּכִיּוֹת שֵׁישׁ לָכֶם וְנִטְלָתֶם בְּיַדְכֶם. וְתִלְכוּ לְהִנָּר הַתְּלוּי שָׁם, וְשֵׁם תִּפְעֵלוּ כָּל מַה שֶּׁתִּרְצוּ.

וְחֲזְרוּ לְאַחֲרֵיהֶם וְקָבְלוּ הַזְּכִיּוֹת שְׁלָהֶם וְהָיוּ שָׁם חֲבִילוֹת זְכִיּוֹת, וְרָצוּ לְהִנָּר וְרָצָתִי אַחֲרֵיהֶם וְרָאִיתִי נֵר (דְּלוּק) תְּלוּי בְּאֹוִיר, וּבָאוּ הַשְׁרָרוֹת וְהַשְּׁלִיכוּ הַזְּכִיּוֹת אֶל הַנֵּר וְנִפְּלוּ מֵהֵנָּה נִיצוּצוֹת לְתוֹךְ פִּיהֶם. וְהִחֲזִיר עֲצָמוֹ הַנֵּר וְנִעְשָׂה מֵהֵנָּה נָהָר וְשָׁתוּ כָּל־מֵהֵנָּה. וְנִעְשׂוּ בְּרִיּוֹת בְּקִרְבָּם, וּכְשֶׁפָּתְחוּ לְדַבֵּר יָצְאוּ מֵהֶם הַבְּרִיּוֹת. וְרָאִיתִים רָצִים וְשׁוֹבִים וְאֵינָם מִיֵּן אָדָם וְלֹא מִיֵּן חַיָּה רַק בְּרִיּוֹת. וְאַחֲר־כֵּן הִתְיַעְצוּ לְחֹזֵר לְמְקוֹמָם. וְאָמְרוּ אֵיךְ נוֹכַל לְחֹזֵר לְמְקוֹמָנוּ. עָנָה אֶחָד נִשְׁלַח לְהֵאָחֵד הָעוֹמֵד שָׁם וְאוֹחֵז חֶרֶב מִשָּׁמַיִם לְאָרֶץ. וְאָמְרוּ אֵת מִי נִשְׁלַח. וְהִתְיַעְצוּ לְשַׁלַּח לְהַבְּרִיּוֹת וְהָלְכוּ הַבְּרִיּוֹת לְשֵׁם וְרָצָתִי אַחֲרֵיהֶם.

וְרָאִיתִי אוֹתוֹ מְאִים עוֹמֵד מִשָּׁמַיִם לְאָרֶץ וְחָרְבוּ בְּיָדוֹ מִשָּׁמַיִם לְאָרֶץ, וְלָהּ כַּמָּה פִּיּוֹת. הֵינּוּ פֵה אֶחָד הֵינּוּ חָד (שְׁקוֹרִין שְׂאֲרָף) לְמִיתָהּ, וּפֵה אֶחָד עַל עֲנִיּוֹת וּפֵה אֶחָד עַל חֲלָשׁוֹת. וְכֵן כַּמָּה פִּיּוֹת עַל שְׂאֵר עֲנָשִׁים.

וְהִתְחִילוּ לְבַקֵּשׁ שְׂזֵה זְמַן רַב הָיוּ לָנוּ יְסוּרִים מִמֶּךָ. עָתָה הֵיחָה לָנוּ לְעֹזֵר וְהָבֵא אוֹתָנוּ אֶל מְקוֹמָנוּ (וְאָמַר אֵינִי יָכוֹל לְעֹזֵר אֶתְכֶם) וּבִקְשׁוּ, תֵּן

לָנוּ הַפֶּה שֶׁל מִיתָה וְנִהְרַג אֹתָם וְלֹא רָצָה. וּבִקְשׁוּ פֶה אַחֵר וְלֹא רָצָה לְתֵן לָהֶם שׁוּם פֶּה (הֵינּוּ שְׂאֵרָה) וְחִזְרוּ. בְּתוֹךְ כֶּךָ בָּא פְקֻדָּה לְהֵרֵג אֶת הַשְּׂרָרוֹת וְהִסִּירוּ אֶת רֹאשִׁים.

בְּתוֹךְ כֶּךָ חִזַּר הַמַּעֲשֶׂה כְּשֶׁהָיָה, שֶׁהָיָה אֶחָד שׁוֹכֵב עַל הָאָרֶץ כַּנִּלְוִי וְסָבִיבוּ עֲגוּלִים וְכוּ' וְרָצוּ לְהַשְׂרָרוֹת וְכוּ' הַכֹּל כַּנִּזְכָּר. רַק עֲתָה רָאִיתִי שֶׁהַשְּׂרָרוֹת לֹא הִשְׁלִיכוּ הַזְּכוּיֹת אֶל הַנֵּר. רַק לָקְחוּ הַזְּכוּיֹת וְהִלְכוּ לְהַנֵּר וְשָׁבְרוּ אֶת לְבָבָם וְהִתְחִילוּ לְבַקֵּשׁ בְּתַחֲנוּנִים לְפָנֵי הַנֵּר. וְנִפְלוּ נִיצוּצוֹת מִהַנֵּר לְתוֹךְ פִּיהֶם, וּבִקְשׁוּ בְּתַחֲנוּנִים עוֹד, וְנַעֲשֶׂה מִהַנֵּר נֶהָר וְכוּ' וְנַעֲשׂוּ הַבְּרִיּוֹת כַּנִּלְוִי וְאָמְרוּ לִי שְׂאֵלוֹ יְחִיו, כִּי הָרֵאשׁוֹנִים נִתְחַיְבוּ הַרְיָגָה עַל שֶׁהִשְׁלִיכוּ הַזְּכוּיֹת לְהַנֵּר וְלֹא בִקְשׁוּ בְּתַחֲנוּנִים כְּמוֹ אֵלֹהִים.

וְלֹא יָדַעְתִּי מַה זֶה, וְאָמְרוּ לִי לֵךְ אֶל הַחֶדֶר הַזֶּה וַיֹּאמְרוּ לָךְ פְּרוּשׁ עַל זֶה.

וְהִלַּכְתִּי לְשֵׁם וְהָיָה יוֹשֵׁב שָׁם זָקֵן אֶחָד וְשָׂאֵלְתִּיו עַל זֶה. וְתַפֵּס זָקֵנוּ בְּיָדוֹ וְאָמַר לִי הֲרִי זָקֵנִי הִיא פְּרוּשׁ עַל הַמַּעֲשֶׂה. וְשָׂאֵלְתִּיו אֵינִי יוֹדֵעַ עַדִּין.

וְאָמַר לִי לֵךְ אֶל הַחֶדֶר הַזֶּה וְשֵׁם תִּמְצָא פְּרוּשׁ. וְהִלַּכְתִּי לְשֵׁם וְרָאִיתִי הַחֶדֶר אָרֶךְ וְרָחֵב עַד אֵין קֵץ וְכֹל מְלֵא כְּתָבִים, וּבְכָל מְקוֹם שֶׁפָּתַחְתִּי רָאִיתִי פְּרוּשׁ עַל הַמַּעֲשֶׂה.

כָּל זֶה שָׁמַעְתִּי מִפִּי הַקָּדוֹשׁ פֶּה אֶל פֶּה. וְאָמַר שְׂכַל הַתּוֹרוֹת שֶׁהוּא אוֹמֵר יֵשׁ בָּהֶם רְמָזִים מִהַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה. וְהַתּוֹרָה הַמִּתְחַלֶּטֶת תִּשְׁעָה תְּקוּנֵי בְּלָקוּטֵי א' סִימָן כ' הוּא כֹּל פְּרוּשׁ עַל זֹאת הַמַּעֲשֶׂה.

וְהַמִּשְׁכִּיל יִבִּין שֶׁם כַּמָּה רְמָזִים נִפְלְאִים מִזֹּאת הַמַּעֲשֶׂה עֵין שָׁם מִה שֶׁמְבֹאֵר שֶׁם שֶׁנִּפְתַּח הַלֵּב, בְּבַחֲיַנַּת פְּתַח צוּר וַיִּזְוְבוּ מֵיָם עֵין

שָׁם, בְּחִינֹת נְהָרוֹת הַנ"ל. וְהֵבֵן שָׁם כָּל הַתּוֹרָה הַיָּטִב וְתוֹכָהּ
לְהַבִּין אֵיזָה רְמָזִים בְּעֶלְמָא בְּזֹאת הַמְּרָאָה הַנּוֹרְאָה הַנ"ל.

סֵדֶר הַצְּלָף-בַּיִת הַיּוֹמִי:

ו. מִי שֶׁבִּטְחוֹנוֹ עַל אַחֲרִים, בָּא לְיַדֵּי חֲנֻפָּה. ז. מִי שֶׁשׁוֹמֵר אֶת
עֲצָמוֹ מִחֲנֻפָּה, עַל-יַדֵּי זֶה בָּא לוֹ יְשׁוּעָה. ח. מִתָּר לְהַחֲנִיף לְרַשָּׁעִים
בְּעוֹלָם-הַזֶּה. ט. עַל-יַדֵּי חֲנֻפָּה נִתְעוֹרַר הַדִּין. י. גַּם תְּפַלְתּוּ אִינוֹ
נִשְׁמַעַת וּמָאוּם בְּעֵינַי כֹּל.

חֶלֶק שֵׁנִי א. עַל-יַדֵּי חֲנֻפָּה בָּא לְיַדֵּי כְּפִירָה.

בְּחִינֹת א. עַל-יַדֵּי הַחֲקִירוֹת בְּעוֹלָם הַתְּהוֹ, הֵינּוּ מַה לְמַעְלָה מִה
לְמַטָּה וְכו', עַל-יַדֵּי זֶה גּוֹרֵם קְלָלָה, וְהַשׁוֹמֵר אֶת עֲצָמוֹ מִחֲקִירוֹת
הָאֵלוֹ גּוֹרֵם בְּרָכָה. ב. עַל-יַדֵּי הַחֲקִירָה בְּמַה לְמַעְלָה וּמַה לְמַטָּה
וְכו', עַל-יַדֵּי זֶה מְזוֹנְנוֹתָיו בִּיגִיעָה רַבָּה. ג. הַמַּעֲמִיק בְּעֵינָיו בְּמַעֲשֵׂי
מְרַכָּבָה, נִסְתַּלֵּק קֹדֶם זְמָנוֹ.

חֲדוּשֵׁין דְּאוּרִיתָא

חֶלֶק שֵׁנִי א. לְפִי הַחֲדוּשׁ שְׂאָדָם מְחַדֵּשׁ בַּתּוֹרָה, כֵּן נִמְשָׁךְ לוֹ
הָאָרֶה מִקְדָּשֵׁת אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל. ב. עַל-יַדֵּי אֲסַמְכָתוֹת נִשְׁפָּע פְּרֻנְסָה
גְּדוֹלָה לְעוֹלָם. וְזֶה כִּי יֵשׁ כְּפָה דְּבָרִים, שֶׁלֹּא מְצִינוּ לוֹ מִקְרָא מִן
הַתּוֹרָה, וְטָרְחוּ חֲכָמֵינוּ, זְכָרוֹנָם לְבְרָכָה, לְמַצָּא לָהֶם אֲסַמְכָתָא
בְּעֶלְמָא. ג. עַל-יַדֵּי חֲדוּשֵׁין דְּאוּרִיתָא נִתְגַּלָּה הַשְּׁגָחַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
יּוֹתֵר לְבְנֵי-אָדָם. ד. כְּשֶׁאֶחָד מִבְּנֵי-יִשְׂרָאֵל נִתְפָּס בַּתְּפִיסָה, עַל-יַדֵּי
זֶה לְפִי בְּחִינָתוֹ נִסְתָּמוּ מֵעֵינֹת הַחֲכָמָה מִחֲכָמֵי הַדּוֹר, וְלִהְפֹּךְ
כְּשִׁיזָא מִהַתְּפִיסָה. ה. עַל-יַדֵּי חֲדוּשֵׁין דְּאוּרִיתָא נִתְוַסַּף גְּרִים. ו.
כְּשֶׁאָדָם רוֹצֵה לְהַשִּׁיג אֵיזָהוּ הַשְּׁגָחַת בַּתּוֹרָה, אֲזִי נִתְעוֹרַר עָלָיו

קטרוג גדול, ואז הוא בסכנה גדולה וצריך להתלבש את עצמו בקלסתר פנים של אברהם ואז נצול מהקטרוג. ז. מחדשי אוריתא צריכים ללמד קדם החדוש פוסקים וגם אחר-כך. והלמוד פוסקים הוא השמירה של החדושים, שלא יגע בהן זר. גם כשרוצה לעשות צדקה צריך לעשות כן כמו בחדושים. ח. החדושים דאוריתא והצדקה, כל אחד מעורר את חברו. ט. לפי החדושים דאוריתא כן נתחדש חדושים במעשה בראשית. י. לאו כל החדושים שאדם מחדש בתורה מתר לו לכתב, כי יש שלא נתן לכתב אף-על-פי שנתנו לדרש. ומי שידע איזהו לכתב ואיזהו לא, הוא יודע ומכיר יהודי אחד בין אלף [אלפים] מן האמות.

סדר שבת הרי"ן היומי:

ולספר בענין זה תקצר המון יריעות אפלו מה שזכינו להבין קצת בענין זה כפי מה ששמענו מפיו הקדוש וראינו בעינינו כי בכל פעם היה דרכו שהיה מתגעגע להשם יתברך, והיה שפל בעיני עצמו באמת, והיה לו רחמנות גדול על עצמו כאלו לא הריח עדין מעולם שום ריח של עבודת השם, וכמו שלא התחיל עדין כלל ובאמת אפלו מי שעבר על כל התורה כלה, חס ושלום, כמה וכמה פעמים, וכשהוא האיש נתעורר בתשובה באמת, שאז בודאי כשמתכל בעצמו היכן הוא בעולם בודאי יש לו לב נשבר מאד ויש לו רחמנות גדול מאד על עצמו בהכנעה גדולה וכו', ואין צריך להאריך בזה בדבר המובן מעצמו, אף-על-פי-כן, אפלו זאת הרחמנות והלב נשבר של הבעל תשובה הנ"ל לא יגיע לחלק מאלף ורבבה של גדל הרחמנות והלב נשבר בהכנעה גדולה וכו' שהיה לרבנו זכרוננו לברכה, בכל פעם ופעם קדם שפא לאיזה השנה:

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תָּרַוּ לָנוּ לְאָמֵר מִזֶּה הַדָּבָר שֶׁלֹּא צָרִיךְ לָנוּ מִקֻּדְשׁ הַשָּׁמַיִם לְעֵבֶר מִסְפָּרֵי רַבָּנוּ יְהִי תִיקוֹן לְכָל יְמֵינוּ
לְאָמֵר מִזֶּה הַדָּבָר שֶׁלֹּא צָרִיךְ לָנוּ מִקֻּדְשׁ הַשָּׁמַיִם לְעֵבֶר מִסְפָּרֵי רַבָּנוּ יְהִי תִיקוֹן לְכָל יְמֵינוּ

וְהַכֵּלָּל, כִּי לְעוֹלָם לֹא נָח וְלֹא שָׁקֵט אֶפְלוּ בַיָּמֵי גְדֻלָּתוֹ אֶף-עַל-פִּי
שְׂכָר זָכָה לְמָה שְׂזָכָה לְהַשְׁגָּת אֱלֹהוֹת בְּמִדְרָגָה גְּבוּהָה עֲצוּמָה
וְנוֹרָאָה מְאֹד, אֶף-עַל-פִּי-כֵן לֹא הָיָה מִסְתַּפֵּק עֲצָמוֹ בְּזָה, וְטָרַח
וַיַּגֵּעַ בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, וְקִבֵּל יְסוּרִין עַל עֲצָמוֹ יְסוּרִים קָשִׁים
וּמְרִים אֲשֶׁר כִּמְעַט אֵין דְּגִמְתָּם בְּעוֹלָם, וְהִרְבָּה בְּתַפְלוּת
וְתַחֲנוּנִים וּבְהַפְצָרוֹת וּבִקְשׁוֹת רַבּוֹת וּבִגְעָגוּעִים וְכַסּוּפִין גְּדוֹלִים
וְנוֹרָאִים מְאֹד מְאֹד, עַד שֶׁבָּא לְהַשְׁגָּה וּמִדְרָגָה יוֹתֵר עֲלִיוֹנָה
וְאַחֲר־כֵּן, תִּכְרַף שְׂזָכָה לְזֹאת הַהַשְׁגָּה וְאִזּוֹ הָיָה קִצְתָּ בְּשִׂמְחָה
וּלְפַעֲמִים זָכִינוּ לְשִׁמְעַ מִפִּי שְׁהוֹדִיעַ לָנוּ שְׂכָעַת נוֹדַע לּוֹ חֲדָשׁוֹת
וְכוּ' וְאִזּוֹ הָיָה שְׂמִיחַ קִצְתָּ וְאַחֲר־כֵּן, תִּכְרַף שְׂזָכָה לְזֹה אַחֲר־כֵּן
הַתְּחִיל עוֹד מִחֲדָשׁ וְשָׂכַח כָּל הָעֶבֶר כְּאִלּוֹ לֹא הִתְחִיל עֲדִין כָּלָל,
וְחָזַר וְהִתְחִיל מִחֲדָשׁ כְּמוֹ שֶׁמִּתְחִיל לַיֶּלֶד וְלִכְנָס בְּקִדְשֵׁי יִשְׂרָאֵל
וּלְפַעֲמִים הָיִינוּ שׁוֹמְעִים מִפִּי הַקְּדוֹשׁ בְּפִרוּשׁ שְׂאָמַר בְּלִשׁוֹן
הַשְּׂתוּקוֹת וְכַסּוּפִין: אֵיךְ זֹכִין לְהִיּוֹת יְהוּדִי? וְאָמַר זֹאת בְּאַמְת
וּבְתַמִּימוֹת גְּדוֹל כְּאִלּוֹ לֹא הִתְחִיל עֲדִין כָּלָל וְכֵן הָיָה כִּמְהָ פְּעָמִים:
וְהָיָה תָּמִיד הוֹלֵךְ וְעוֹלָה מִמִּדְרָגָה לְמִדְרָגָה אֶף-עַל-פִּי שְׂזָכָה
לְמִדְרָגוֹת גְּבוּהוֹת וְנוֹרָאוֹת מְאֹד לְמַעְלָה לְמַעְלָה וְכוּ', אֶף-עַל-פִּי-
כֵן מִעוֹלָם לֹא הָיָה מְקַרֵּר דַּעְתּוֹ בְּזָה כָּלָל, וְתִכְרַף אַחֲר־כֵּן הָיָה לוֹ
לֵב נִשְׁבָּר וְהָיָה לוֹ רַחֲמָנוּת גְּדוֹל עַל עֲצָמוֹ בְּהַכְנָעָה גְּדוֹלָה וְכוּ'
כַּנְזָכָר לְעִיל, עַד שְׂזָכָה לְמִדְרָגָה יוֹתֵר גְּבוּהָה וְכֵן הָיָה דֶּרֶכּוֹ תָּמִיד
עַד הַסּוֹף וְכִמְהָ וְכִמְהָ פְּעָמִים הָיָה דֶּרֶכּוֹ שְׂאָמַר שְׂעֵתָה אֵינוֹ יוֹדַע
כָּלָל כָּלָל, וְכָלָל לֹא וּפְעָמִים נִשְׁבַּע עַל זֶה שְׂבָאַמְת אֵינוֹ יוֹדַע כָּלָל
אֶף-עַל-פִּי שְׂבִיוֹם הַקּוֹדֵם וּבְשָׁעָה הַקּוֹדֶמֶת גָּלָה דְּבָרִים עֲתִיקִים,
אֶף-עַל-פִּי-כֵן אַחֲר־כֵּן אָמַר שְׂאֵינוֹ יוֹדַע כָּלָל וּבְעַנְיָן זֶה הָיָה חֲדוּשׁ
גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד וְאָמַר בְּפִרוּשׁ עַל עֲצָמוֹ שֶׁהִתּוֹרָה שְׁלוֹ הוּא חֲדוּשׁ

גָּדוֹל מְאֹד, אֲבָל "הָאֵינוּ יוֹדְעַ" שְׁלוֹ הוּא חֲדוּשׁ גָּדוֹל בְּיוֹתֵר הֵינוּ
עֲנִין הַנִּ"ל, כִּי בְּכָל פַּעַם הָיָה דְרָכּוֹ לִזְמַר שְׁעֵכֶשׁוּ אֵינוּ יוֹדְעַ כְּלָל
וְעַיִן עוֹד מְזִה בְּמָקוֹם אַחֵר:

סֵדֶר שְׁלֵחַת עֲרוּךְ הַיּוֹמִי:

(ח) אסור לעבור חוץ לבית הכנסת בצד שהפתח פתוח בו, בשעה שהציבור מתפללים, מפני שנראה ככופר, כיון שאינו נכנס להתפלל; ואם נושא משאוי או שלבוש תפילין או שיש ב"ה אחר בעיר או שיש לב"ה זה פתח אחר (או שרוכב על הבהמה), מותר. (ט) ישתדל אדם להתפלל בב"ה עם הציבור, ואם הוא אנוס שאינו יכול לבוא לב"ה, יכוין להתפלל בשעה שהציבור מתפללים, (והוא הדין בני אדם הדרים בישובים ואין להם מנין, מכל מקום יתפללו שחרית וערבית בזמן שהציבור מתפללים, סמ"ג). וכן אם נאנס ולא התפלל בשעה שהתפללו הציבור והוא מתפלל ביחיד, אעפ"כ יתפלל בב"ה. (י) כשעומד עם הציבור אסור לו להקדים תפלתו לתפלת ציבור, אלא אם כן השעה עוברת ואין הציבור מתפלל לפי שמאריכים בפיוטים או לסבה אחרת, (אבל בלא שעה עוברת, יתפלל הפיוטים והתחינות עם הציבור ולא יפרוש מן הציבור אפילו לעסוק בדברי תורה ועיין לעיל סימן ס"ח). (יא) מי שיש לו בית הכנסת בעירו ואינו נכנס בו להתפלל נקרא שכן רע וגורם גלות לו ולבניו. (יב) מצוה לרוץ כשהולך לבית הכנסת וכן לכל דבר מצוה, אפילו בשבת שאסור לפסוע פסיעה גסה, אבל כשיוצא מבית הכנסת אסור לרוץ. (יג) מותר לרוק בבית הכנסת, ודורסו ברגליו או מכסהו בגמי. (יד) ישכים אדם לב"ה, כדי שימנה עם היו"ד הראשונים. (טו) אם נשאר אדם יחידי מתפלל בבית הכנסת שבשדות או אפילו בבית הכנסת שבעיר, אם היא תפלת ערבית (שמתפללים בלילה), חייב חבירו להמתין לו עד שיסיים תפלתו,

❦
❦
זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר
❦
❦

תרנח ❦ צֶמַר מִזֹּהַר־נֵיִת זֵצִי"ל "צֶדֶק צֹנִי מִקֹּוֹה שִׁדְךָ צֶחֶד מִסְפְּרֵי רִבְצוֹ יִהְיֶה תִיקוֹן לְכַל" ❦

❦ "חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ❦

כדי שלא יתבלבל בתפלתו. (ויש מחמירין אפילו ביום, ובב"ה שלנו שהם בעיר), (הטור ומרדכי בשם ר"י וז"ל פ' קמא דברכות). ואם מאריך בבקשות ותחנונים, אינו חייב להמתין לו. (טז) ההולך בדרך והגיע לעיר ורוצה ללון בה, אם לפניו עד ד' מילין מקום שמתפללים בו, צריך לילך שם; ולאחריו, צריך לחזור עד מיל, כדי להתפלל בו. (יז) יש מי שאומר שמכ"ש שלא ישכים אדם לילך מעיר שמתפללים בה בו, אם יכול לבוא למחוז חפצו בעוד היום גדול ושלא יהא צריך ללכת יחידי אחר התפלה. (יח) בית המדרש קבוע קדוש יותר מבית הכנסת, ומצוה להתפלל בו יותר מב"ה, והוא שיתפלל בו. הגה: ויש אומרים דאפילו בלא י' עדיף להתפלל בבית המדרש הקבוע לו; ודוקא מי שתורתו אומנתו ואינו מתבטל בלאו הכי (הרי"י פ"ק דברכות). ואפילו הכי לא ירגיל עצמו לעשות כן, שלא ילמדו עמי הארץ ממנו ויתבטלו מב"ה (תשובת הרא"ש כלל ד' והטור). וכ"ש שלא יעסוק בתורה בב"ה בזמן שהציבור אומרים סליחות ותחינות (הגהות אלפסי החדשים). (יט) יקבע מקום לתפלתו, שלא ישנהו אם לא לצורך. ואין די במה שיקבע לו ב"ה להתפלל, אלא גם בב"ה שקבוע בה צריך שיהיה לו מקום קבוע. (כ) יכנס שיעור שני פתחים ואח"כ יתפלל. י"מ שיעור שני פתחים דהיינו ח' טפחים יכנס לפניו, שלא ישב אצל הפתח שנראה כמשאוי ישיבת ב"ה ולפ"ז אם יש לו מקום מיוחד אצל הפתח, אין בכך כלום. וי"מ שהטעם מפני שמביט לחוץ ואינו יכול לכוין, ולפי זה אם אינו פתוח לרשות הרבים אין בכך כלום. וי"מ שלא ימחר להתפלל מיד כשנכנס, אלא ישהא שיעור שני פתחים. ונכון לחוש לכל הפירושים. (כא) צריך שלא יהא דבר חוצץ בינו ובין הקיר. ודבר קבוע כגון ארון ותיבה אינם חוצצים, (ולא חשיב חציצה רק בדבר גדול שגבהו י' ורחבו ד' אבל דבר קטן לא חשיב הפסק) (אבודרהם

ואורחות חיים בשם הראב"ד, וכן בעלי חיים אינם חוצצים, אפילו אדם אינו חוצץ. הגה: ול"נ דבעלי חיים חוצצים ואדם אינו חוצץ, וכן נראה סברת הפוסקים, ואפשר דנפל טעות בספרים.

סֵדֶר לְקוּפְיֵי תַפְּלוֹת הַיּוֹמִיּוֹת:

רפב: וְתַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִהַרְחוּרֵי רָעִים וּמַחְלוּמוֹת רָעִים, וְתֵהֵא מִטָּתִי שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ וְתִזְכְּנִי לְמַעַט בְּשָׁנָה וְתִרְדְּמָה וְאַפְלוּ מְעַט הַשָּׁנָה שְׁאַנִּי מִכָּרַח לִישׁוֹן בְּשִׁבִיל קִיּוֹם הַגּוֹף, אֲזֻכָּה שִׁיחִיָּה בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה וּשְׁנָתִי תִעָרֵב לִי וְאַזְכָּה לִישׁוֹן תָּמִיד מִתּוֹךְ מַחְשָׁבוֹת וְהַרְחוּרֵי תוֹרָה וּמִתּוֹךְ שְׂמֵחָה וְאַזְכָּה לְקָרוֹת קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמַּטָּה בְּקִדְשָׁה גְּדוּלָּה וּבְמִסִּירַת נַפְשׁ וּבְכּוֹנֵת הַלֵּב בְּאַמַּת כָּרְאוּי, בְּאַפֵּן שְׁאַזְכָּה לְהַרְג כָּל הַמַּחְבְּלִים וּמִזִּיקִין וְכָל הַסְּטָרִין אַחֲרָנִין עַל יְדֵי קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמַּטָּה:

רפג: וְאַזְכָּה שְׁתַּכַּלֵּל נַפְשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי בְּתוֹךְ כְּלָיוֹת נַפְשׁוֹת הַקְּדוּשִׁים שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וּבְתוֹכְכֶם תַּעֲלֶה נַפְשִׁי עִמָּהֶם אֵלֶיךָ בְּשַׁעַת שְׁנָתִי וְתִהְיֶה נַפְשִׁי פְּקוּדָה וּמְסוּרָה בְּיָדְךָ לְבַד כְּמוֹ שְׂכַת־טוֹב: "בְּיָדְךָ אֶפְקִיד רוּחִי, פְּדִיתָה אוֹתִי ה' אֵל אֲמֹת" וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּגְרֹשׁ מִנַּפְשִׁי כָּל מִיּוֹנֵי מַחְבְּלִים וְסְטָרִין אַחֲרָנִין הַחֹפְצִים לְהַתְּאַחֵז בָּהֶם, חַם וְשָׁלוֹם וְתַחֲמַל עַל נַפְשִׁי הָאֲמֻלָּה וְהָעֲלוּבָה, וְתִהְיֶה בְּעִזָּרָה שְׂתוּכֵל לְעֵלוֹת בְּשָׁלוֹם אֵלֶיךָ בְּשַׁעַת שְׁנָה, וְלָשׁוּב בְּשָׁלוֹם לְתוֹךְ גּוּפִי בְּעֵת הַתְּעוֹרְרוֹת הַשָּׁנָה, בְּאַפֵּן שְׁאַזְכָּה לְשָׁנָה דְקִדְשָׁה, שְׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה וְעֵרְבָה, שְׁנָה שֶׁל חַיִּים וְתִזְכְּנִי לְחַלּוּמוֹת טוֹבִים, חַלּוּמוֹת צוּדְקִים וְאַמְתִּיִּים, חַלּוּמוֹת קְדוּשִׁים הַבָּאִים עַל יְדֵי מַלְאָכִים קְדוּשִׁים אֲמִתִּיִּים וְתַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִחַלּוּמוֹת שֶׁל שֶׁקֶר, מִחַלּוּמוֹת הַבָּאִים עַל-יְדֵי שִׂדִּים, חַם וְשָׁלוֹם, מִחַלּוּמוֹת מְעֵרְבָבִים, מִחַלּוּמוֹת שֶׁל שְׂוֵא וְהֶבֶל:

כפד: וּבִכְן תִּרְחַם עָלַי בְּחַמְלַתְךָ הַגְּדוֹלָה, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצִּילֵנִי
בְּחַסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים מִמְּקָרָה לַיְלָה, חֵם וְשָׁלוֹם, שְׁלֵא יֵאָרַע לִי שׁוֹם
מִקָּרָה לֹא בַיּוֹם וְלֹא בַלַּיְלָה רַק אֲזַכֶּה לִישׁוֹן בְּקִדְשָׁהּ וּבִטְהָרָה,
”בְּטוֹב אֱלֹוִן אָקִיץ בְּרַחֲמִים”:

רפה: אָבִינוּ אָב הַרְחָמֵן, מָלֵא רַחֲמִים רַבִּים וַחֲסָדִים גְּדוֹלִים
וְעֲצוּמִים תָּמִיד, צוֹפֵה מִרְחוֹק לְהַטִּיב אַחֲרֵיתֵנוּ, חוֹם וַחֲמַל נָא
עָלֵינוּ, הַמּוֹן מֵעֵיף וּרְחַמֶּיךָ יַעֲזֹרֵנוּ עָלֵינוּ, חֲמַל עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵנוּ
וְטַפֵּינוּ, וְהִצֵּל אֹתֵינוּ וְאֵת כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִמְּקָרָה לַיְלָה כִּי
אַתָּה יָדַעְתָּ אֵת עַצְמְךָ הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא הַנוֹגֵעַ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת
לְמַעַלְהָ לְמַעַלְהָ, עַל יַדֵּי מִקָּרָה לַיְלָה, חֵם וְשָׁלוֹם אֲשֶׁר עַל יַדֵּי זֶה
חָרְבָה עִירֵנוּ וְשָׁמַם בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ, וְנִטְלַל כְּבוֹד מִבֵּית חַיֵּינוּ,
וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אַדְמַתֵנוּ, וְנִתְפּוֹרְנוּ בֵּין הַגּוֹיִים, וְנִדְחָנוּ בְּאַרְבַּע
כְּנָפוֹת הָאָרֶץ:

רפו: חֲמַל עַל שְׂאֵרֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, חֲמַל עַל עַנְיֵי הַצָּאֵן, צֹאן
נְדָח וְאִין מִקְבֵּץ מִלֶּךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ, טוֹב וּמַטִּיב הַדָּרֵשׁ לָנוּ,
שׁוֹבָה עָלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְלַת אָבוֹת שְׁעָשׂוּ רְצוֹנָךְ, וְאָמַר
לְצָרוֹתֵינוּ דֵּי וְזַכְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצִּילֵנוּ מֵעַתָּה
מִמְּקָרָה לַיְלָה, וְשִׁמְרֵנוּ צִאתֵנוּ וּבּוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד
עוֹלָם וְנִזְכֶּה לְהִיּוֹת נִשְׁמָרִים מִכָּל דְּבַר רָע, שְׁלֵא נִהְרַהֵר בַּיּוֹם, וְלֹא
נִבּוֹא לִידֵי טְמֵאָה בַּלַּיְלָה, חֵם וְשָׁלוֹם, וְנִזְכֶּה שְׂתַהַיָּה מִחֲשַׁבְתֵנוּ
קְדוּשָׁה וּמְהוֹרָה תָּמִיד:

רפו: וּבִכְן תִּזְכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׂתַהַיָּה אֲכִילַתֵנוּ בְּקִדְשָׁהּ
וּבִטְהָרָה בְּלִי שׁוֹם תֵּאָוֶה גְּשָׁמִיּוֹת כָּלֵל וְתִתֵּן לָנוּ כֹּחַ לְעוֹזֵר
הַתְּנוּצָצוֹת הָאוֹתִיּוֹת הַקְּדוּשִׁים שֶׁל כ"ח אֲתָוֶן דְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית
שְׁמֵלֶכֶת בְּכָל דְּבַר שְׁבַע עוֹלָם, עַד שְׁכָל אֲכִילַתֵנוּ וְשְׂתַהַיָּה וְכָל

סְעִדְתֵּנוּ וְתַעֲנוּגֵנוּ יִהְיֶה רַק מִהַתְנוּצְצוֹת הָאוֹתִיּוֹת הַקְדוּשִׁים לְבַד
 שֵׁישׁ בְּאוֹתוֹ הַדָּבָר, שְׁאֲנוּ אוֹכְלִים וְשׁוֹתִים אוֹ מִתְעַנְּגִים מִמֵּנוּ
 וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְלֵב טוֹב, שְׁלֵבֵי יִהְיֶה מֵאִיר בְּקִדְשָׁה גְדוּלָה עַל-יְדֵי
 שִׁיזְכָּה לְהַנּוֹת וְלִזְוֹן רַק מִהַתְנוּצְצוֹת הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל כַּח מַעֲשֵׂה
 בְּרֵאשִׁית שֵׁישׁ בְּכָל דָּבָר:

רפח: וְתִהְיֶה בְּעֲזָרִי, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצִּילֵנִי תָּמִיד שֶׁלֹּא אֶהְיֶה מִהָעוֹלָם
 הַזֶּה בְּלֹא בְּרָכָה וְנִזְכָּה לְבָרֶךְ עַל כָּל דָּבָר שֶׁנֹּאכַל וְנִהְנֶה, בְּרָכָה
 תְּחִלָּה וְסוֹף בְּכֻנָּה עֲצוּמָה, בְּכֻנָּה קְדוּשָׁה וּמְהוֹרָה לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל
 וְהַקְדוּשׁ יִתְבָּרֶךְ לְעַד וְכָל הַבְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת וְשִׁירוֹת וְתִשְׁבַּחוֹת
 שֶׁלָּנוּ כָּלֵם יִהְיוּ בְּשִׁלְמוֹת בְּבַחֲיִנַת שְׁלֵמוֹת לְשׁוֹן הַקְדָּשׁ עַל-יְדֵי לְשׁוֹן
 תִּרְגוּם, בְּאִפְנֵי שֶׁנִּזְכָּה לְעוֹרֵר כַּח מַעֲשֵׂי ה' שֶׁהֵם הַל"ב אֱלֹקִים שֶׁל
 מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, שֶׁהֵם הָאוֹתִיּוֹת הַמְלַבְּשִׁין בְּכָל דָּבָר שֶׁבְּעוֹלָם
 אֲשֶׁר עַל יָדָם בָּרֵאתָ בְּרִצּוֹנְךָ הַטוֹב כָּל הַדְּבָרִים שֶׁבְּעוֹלָם מִגְּדוֹל
 וְעַד קָטָן וּבָרֵאתָ כָּל דָּבָר מִשְׁנֵה מַחֲבָרוֹ בְּמִרְאֵה וְטַעַם וְתִמוּנָה
 אַחֲרָת, כְּפִי אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה שֶׁהַכְּנִסְתָּ בְּכָל דָּבָר כְּפִי
 רִצּוֹנְךָ הַטוֹב, כַּאֲשֶׁר שְׁעָרְתָּ וּמְדַדְתָּ וְשָׁקַלְתָּ בְּחַכְמָתְךָ הַקְדוּשָׁה
 "מָה רַבּוּ מַעֲשֵׂיךָ ה', כָּלֵם בְּחַכְמָה עֲשִׂיתָ, מִלְּאָה הָאָרֶץ קִנְיָנְךָ,
 וְעַתָּה יִגְדֵל נָא כַּח אֲדָנִי כַּאֲשֶׁר דְּבַרְתָּ לֵאמֹר":

רפט: עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וּלְמַעַן כְּבוֹדְךָ וּלְמַעַן אוֹתִיּוֹת הַקְדוּשִׁים שֶׁלְּךָ
 הַמְלַבְּשִׁין בְּכָל דָּבָר, שֶׁתִּתֵּן לָנוּ כַּח בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְעוֹרֵר תָּמִיד
 כַּח הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית שֶׁמְלַבֵּשׁ בְּכָל דָּבָר שֶׁבְּעוֹלָם,
 וְלֹא נִלְךְ אַחַר שְׁרִירוֹת לְבִנּוֹ, וְנִמְעַט תֵּאֲוֹת טַבְּעֵנוּ, שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָנוּ
 שׁוֹם תֵּאֲוָה גַּשְׁמִיּוֹת שֶׁל הַגּוֹף לְשׁוֹם דָּבָר שֶׁבְּעוֹלָם כָּלֵל וְכָל
 אֲכִילָתֵנוּ וְשִׁתִּיתֵנוּ וְכָל הַנְּאֻתֵנוּ וְתַעֲנוּגֵנוּ יִהְיֶה רַק מִהַתְנוּצְצוֹת
 הָאוֹתִיּוֹת שֵׁישׁ בְּכָל דָּבָר שֶׁבְּעוֹלָם בְּלִי שׁוֹם תֵּאֲוֹת הַגּוֹף כָּלֵל

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבוֹר

תסב ✧ צמח מוהרנ"ת זצ"ל "צדק צני מלכה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" ✧
✧ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ✧

וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּשְׁלַח בְּרָכָה בְּמִזְוֵנֵנוּ, וְנִזְכָּה לְשִׁבְעָה דְקַדְשָׁה שִׁיְהִיָּה
שִׁבְעָה בְּמֵעֵינוּ לְאָכֹל מְעַט וְלִשְׁבֹּעַ רַק מִהַתְּנוּצָצוֹת הָאוֹתִיּוֹת
הַקְּדוּשִׁים שֶׁל אוֹתוֹ הַדָּבָר שֶׁאֵכֹל וְאֶשְׁתֶּה בְּקַדְשָׁה וּבְטָהָרָה גְּדוּלָּה
וַיְקִים בָּנוּ מִקָּרָא שְׁכָתוֹב: "וְאֶכְלֶתֶם אָכֹל וְשָׂבוּעַ וְהִלַּלְתֶּם אֶת שֵׁם
ה' אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְלִיא וְלֹא יִבְשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם", עַד
שֶׁנִּזְכָּה לְלֵב טוֹב וּמְאִיר, לְלֵב שֶׁמַּח עַל-יְדֵי אֲכִילַתְנוּ וּשְׁתִּיתְנוּ
וְעַל-יְדֵי הָאֲרֵת הַלֵּב נִזְכָּה לְפָנִים מְאִירוֹת דְקַדְשָׁה בְּרִכְנוּ אָבִינוּ
בְּלָנוּ יַחַד בְּאוֹר פְּנִיָּה, שֶׁנִּזְכָּה לְפָנִים דְקַדְשָׁה, פָּנִים מְאִירוֹת, פָּנִים
שֶׁל שִׂמְחָה שִׁיְהִיָּה אוֹר פְּנֵי ה' חוֹפֵף עַל פְּנֵינוּ תָּמִיד וַיְקִים בָּנוּ
וּבְזַרְעֵנוּ מִקָּרָא שְׁכָתוֹב: "זֶה דוֹר דוֹר שִׁיו מִבְּקִשֵׁי פְּנִיָּה יַעֲקֹב סְלָה":